

Bruksela, 8 stycznia 2019 r.

Poseł do Parlamentu Europejskiego

Bogusław LIBERADZKI

Krystyna ŁYBACKA

Janusz ZEMKE

Pani

Věra JOUROVÁ

Członek Komisji Europejskiej

Szanowna Pani Komisarz,

W dniu 11 lipca 2018 r., skierowaliśmy do Pani Komisarz naszą odpowiedź na Pani pismo z 21 czerwca ub. roku w sprawie ustawy represyjnej¹, której przepisy drastycznie obniżyły świadczenia emerytalno-rentowe przysługujące byłym funkcjonariuszom tzw. organów bezpieczeństwa państwa, a także żołnierzom i ich rodzinom (wdowy, sieroty).

W naszej ocenie, przyjęte regulacje krajowe w poważny sposób naruszają prawo Unii i zobowiązania traktatowe ciążące na państwach członkowskich, zakazujące m.in. stosowania praktyk dyskryminujących w zakresie zatrudnienia i pracy. W naszym piśmie szczegółowo wskazujemy na związek ustawy represyjnej z prawem UE, tj. naruszenie ogólnej zasady prawa wspólnotowego dotyczącej zakazu dyskryminacji ze względu na wiek, której Trybunał Sprawiedliwości UE nadał walor skutku bezpośredniego², jak również przepisów dyrektywy wyznaczającej zasady równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz związanych z nimi uregulowań dotyczących zabezpieczenia społecznego, a także art. 21 ust. 1 Karty Praw

¹ Ustawa z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. Urz. 2016, poz. 2270).

² Wyrok w sprawie C-144/04 *Mangold*, ECLI:EU:C:2005:709.

Podstawowych mającego zastosowanie do państw członkowskich na zasadzie art. 51 ust. 1 Karty³.

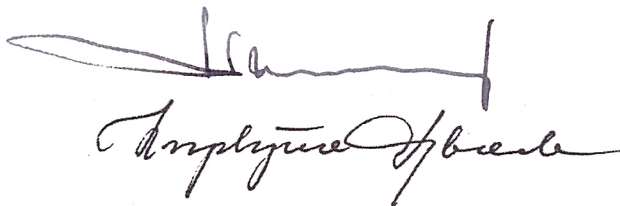
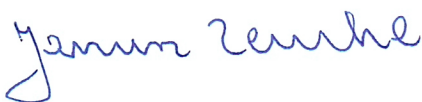
Precyzyjnie wskazujemy ponadto, że przepisy ustawy represyjnej są sprzeczne z fundamentalną w porządku prawnym UE - zasadą praworządności, gdyż w sposób arbitralny, na zasadzie ślepego wprowadzenia odpowiedzialności zbiorowej - odebrano dziesiątkom tysięcy osób świadczenia należne im za okres pracy i służby w legalnie działających organach państwa polskiego przed dniem 31 lipca 1990 r. - bez przedstawienia jakichkolwiek zarzutów i udowodnienia indywidualnej winy, a ponadto bez uwzględnienia nierzadko skrajnie trudnej sytuacji osobistej pokrzywdzonych przepisami ustawy represyjnej.

Z przykrością stwierdzamy, że do dnia dzisiejszego nie otrzymaliśmy jednak od Pani Komisarz żadnej odpowiedzi na nasze wystąpienie.

Sprawa jest o tyle bulwersująca, że cały czas zwracają się do nas liczni wyborcy, w tym osoby dotknięte skutkami przepisów ustawy represyjnej - z pytaniami, czy Komisja Europejska postanowiła zareagować na drastyczne łamanie praw podstawowych obywateli Unii Europejskiej. Pytamy także, czy w ramach prowadzonej procedury ochrony praworządności (art. 7 TUE) i sprawy przed Trybunałem Sprawiedliwości UE o naruszenie zobowiązań traktatowych - w związku z próbą demontażu niezależnego sądownictwa i Trybunału Konstytucyjnego w Polsce - zostanie uwzględniona przez Komisję kwestia naruszenia prawa UE przez ustawę represyjną.

W naszym przekonaniu, Komisja Europejska nie może zostawić tej sprawy bez dalszego biegu. Niezbędne jest zatem jej ponowne dokładne przeanalizowanie, z uwzględnieniem przytoczonych przez nas argumentów w piśmie z 11 lipca 2018 r.

Z poważaniem,

³ Wyrok w sprawie C-555/07 *Küçükdeveci*, ECLI:EU:C:2010:21, pkt 22-25.